

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προτάσσειν ὡς σημαίαν τὴν ἀντιπατερικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον «οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Φαναρίου»

Η ΑΘΗΝΑ ἤδη προπορεύεται στὶς οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὸ Φανάρι ἀκολουθεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δηλώνει, ὅτι ἀποδέχεται τὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920* καὶ εἶναι γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν αἰρετικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*

- ἀποτελεῖ τὸ κείμενο-βάσι τῆς αἵρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.
- θεμελιώνεται στὴν ἀντορθόδοξη *Βαπτισματικὴ Θεολογία*.
- προτείνει τὸν ἀντι-εκκλησιαστικὸν *Δογματικὸν Συγκρητισμὸν*.
- διακηρύσσει τὴν ἀντιπατερικὴν θεολογίαν τῆς *Κοινῆς Διακονίας*.
- προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ *Π. Σ. Ε. (Κοινωνία Ἐκκλησιῶν)*.
- προβλέπει τὴν *Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν*, ἡ ὁποία ἐφαρμόσθηκε τὸ 1924 καὶ διήρσε ἐορτολογικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους.

Τοιοτοτρόπως, ὁ κ. Χριστόδουλος ταυτίζει τὸ ὄραμά του μὲ τὸ ὄραμα τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1995, στὴν Γενεύη, διεκήρυξε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι πρέπει τὰ Μέλη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*

νὰ «ὄραματισθοῦν ἐν Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπιτρέπον τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἠθικόν, κοινωνικόν, ἱεραποστολικόν καὶ διακονικόν τομέα, ἀνεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὡς τοῦτο ὑπεγράμμισε πρὸ ἐβδομηκονταπενταετίας ἡδη ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920».

♦ Μία σειρά σχετικῶν κειμένων θὰ καταδείξη τὴν ὀδυνηρὰ πρᾶγματι αὐτὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

Πορεία πρὸς τὸ Σκότος*

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

ΟΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου γιὰ τὴν προσέγγιση τῶν αἰρετικῶν, Παπικῶν καὶ Προτεσταντῶν, συνεχίζονται. Κάνει ἀνοίγματα, τὰ ὁποῖα οἱ προκάτοχοί του ἀπέρριπτον.

Παλαιότερα ὁ Οἰκουμενισμὸς δὲν εἶχε διαβρώσει τόσο πολὺ τοὺς ἀξιωματούχους τῆς Ἐκκλησίας καὶ θεωροῦνταν ἀδιανόητο νὰ βρεθοῦν κοντὰ στοὺς αἰρετικούς καὶ νὰ ἐπικοινωνήσουν.

Σήμερα τὰ πράγματα ἄλλαξαν πρὸς τὸ χειρότερο. Σχεδὸν κανένας ἐπίσκοπος δὲν ὑψώνει τὴν φωνή του καὶ δὲν διακηρύσσει ὅτι οἱ Παπικοὶ καὶ οἱ Προτεστάντες εἶναι αἰρετικοὶ καὶ ἄρα δὲν ἐπιτρέπεται στοὺς Ὁρθοδόξους νὰ συγχρωτίζονται μὲ αὐτοὺς.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὁμοϊδεάτες ἀρχιερεῖς θεωροῦν ἐπιτυχία τους τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπικοινωνοῦν μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ συμβάλλουν στὴν «ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν».

Θεωροῦν τὴν πτώση ὡς ἐπιτυχία!

* * *

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ σημειῶνω τρεῖς πρωτοβουλίες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου:

1. Τὸ 2001, ἐπισκέφτηκε τὴν Ἑλλάδα ὁ Πάπας. **Γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία.** Τὸ γεγονὸς θεωρήθηκε ἱστορικό. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρωτοστάτησε γιὰ ἐκείνη τὴν ἐπίσκεψη, ἡ ὁποία προκάλεσε θύελλα ἀντιδράσεων καὶ κλόνησε τὴν ὁποια ἐμπιστοσύνη εἶχαν στὸ πρόσωπό του οἱ ἀπληροφόρητοι Χριστιανοί.

2. Πέρυσι, Μάϊο τοῦ 2005, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Ἱερὰ Σύνοδος φιλοξένησαν τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, γιὰ νὰ πραγματοποιήσει ἐδῶ τὸ Συνέδριό του. **Γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία.**

3. Ἐφέτος, Μάϊο τοῦ 2006, **γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία,** ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πῆγε στὴ Γενεύη, ἔδρα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, γιὰ νὰ συνεργαστεῖ μὲ ὅλους τοὺς ἑτεροδό-

ξους κι αίρετικούς. Στὴ συνοδία του, μάλιστα, ὑπῆρχαν καὶ ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γεγονὸς ἀποκαλυπτικό, τουλάχιστο γιὰ μερικοὺς ἐξ αὐτῶν.

* * *

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ εἶνα ἀνψυχνητική...

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θὰ συνεχίσει τὴν προσπάθεια προσέγγισης. Θ' αὐξήσει τὶς δρασκελιές του πρὸς τοὺς αίρετικούς. Δὲν τὸν σταματᾶει κανένας.

Ἔχει θέσει «ὑψηλοὺς» στόχους.

Θ' ἀγωνιστεῖ, γιὰ νὰ ἐνώσει τοὺς χριστιανοὺς, προσπερνώντας τοὺς Πατριάρχες καὶ τοὺς ἄλλους Ἀρχιεπισκόπους. Ἔχει τὴν ψευδαίσθηση ὅτι Ὁρθοδοξία σημαίνει Ἑλλάδα, ἐνῶ τὰ πολλὰ ἑκατομμύρια τῶν Ὁρθοδόξων εἶνα σὲ ἄλλα κράτη.

Πρέπει ν' ἀφήσουμε τοὺς αίρετικούς. Ἄν θελήσουν μερικοὶ νὰ μᾶς γνωρίσουν, ἔχουμε ἀνοιχτὲς τὶς πύλες κι ἔτοιμες τὶς κολυμβήθρες. Δὲν θὰ πᾶμε ἐμεῖς σ' αὐτούς. Ἐκεῖνοι πρέπει νὰ ἔλθουν σὲ μᾶς. Δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε πορεία πρὸς τὸ σκότος. Ἐκεῖνοι ἄς κάνουν πορεία πρὸς τὸ Φῶς τῆς ἀληθινῆς Πίστης.

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1647/16.6.2006, σελ. 1. Ἐπιμέλ. ἡμετ.